

*Wet op de loonbelasting 1960*VIJFDE NOTA VAN WIJZIGING
(Ingezonden bij brief van 9 juni 1964.)

Nr. 138

In het ontwerp worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I

Aan **artikel 11** wordt na het zevende lid toegevoegd:

8. Onze Minister kan regelen geven naar welke wordt beoordeeld in hoeverre vergoedingen geacht kunnen worden te strekken tot bestrijding van noodzakelijke kosten als bedoeld in het eerste lid, letter *f*.

II

Artikel 14a wordt vervangen door:

Artikel 14a. 1. Onze Minister kan regelen geven volgens welke ter zake van het regelmatig reizen van de werknemer tussen zijn woning of verblijfplaats en de plaats van zijn werkzaamheden uitsluitend een door hem te bepalen bedrag tot de aftrekbare kosten wordt gerekend en vergoedingen ter zake van dat reizen in afwijking van artikel 11, eerste lid, letter *f*, geheel of gedeeltelijk tot het loon worden gerekend.

2. Het in het eerste lid bedoelde bedrag wordt, indien de afstand tussen woning of verblijfplaats en plaats van werkzaamheden:

a. niet meer dan 10 km beloopt, gesteld op een voor elke werknemer gelijke som, afgestemd op de kosten van plaatselijk openbaar vervoer;

b. meer dan 10 km beloopt, met inachtneming van de afstand afgestemd op de kosten van interlokaal openbaar vervoer.

De in het eerste lid bedoelde regelen gelden niet voor zover de afstand meer beloopt dan 40 km.

3. Het regelmatig reizen van de werknemer tussen zijn woning of verblijfplaats en de plaats van zijn werkzaamheden binnen door Onze Minister aan te wijzen grote woongebieden kan worden gelijkgesteld met reizen over een afstand van niet meer dan 10 km.

III

Artikel 16 wordt vervangen door:

Artikel 16. 1. Het gezamenlijke jaarlijkse bedrag van de aftrekbare kosten en de persoonlijke verplichtingen — andere dan premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet, de Algemene Weduwen- en Wezenwet en de Algemene Kinderbijslagwet — wordt:

a. met betrekking tot een door de werknemer vervulde tegenwoordige dienstbetrekking niet lager gesteld dan op vijf percent van het loon, doch op niet minder dan f 240 en zonder nader bewijs op niet meer dan f 600, dan wel, indien de werknemer aannemelijk maakt dat het gezamenlijk bedrag f 600 te boven gaat, zonder nader bewijs op niet meer dan f 1000;

b. met betrekking tot een andere dienstbetrekking niet lager gesteld dan op f 120 per jaar.

Het bedrag dat aftrekbaar is terzake van het regelmatig reizen van de werknemer tussen zijn woning of verblijfplaats en de plaats van zijn werkzaamheden, blijft, voor zover dit de som, bepaald ingevolge artikel 14a, tweede lid, letter a, overtreft, voor de toepassing van de eerste volzin, letter a, buiten beschouwing, doch wordt toegevoegd aan de aftrek ingevolge die bepaling.

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt loon dat wordt genoten wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid, gelijkgesteld met loon uit een tegenwoordige dienstbetrekking.

IV

Artikel 19 wordt vervangen door:

Artikel 19. 1. Het bedrag der belasting over een loontijdvak van een jaar is gelijk aan het belastingbedrag, aangegeven door de op het tijdstip van inhouding bij de Wet op de inkomstenbelasting 1960 behorende tabel bij een bedrag aan belastbaar inkomen dat gelijk is aan het zuivere loon. Loontijdvak is het tijdvak waarover het loon wordt genoten.

2. Het bedrag der belasting over een ander loontijdvak dan een jaar wordt door herleiding bepaald. Bij die herleiding wordt een jaar op 260 dagen, een maand op 65/3 dag, een week op vijf dagen en een tijd van niet meer dan vier uren op een halve dag gesteld.

3. Onze Minister stelt voor door hem aan te wijzen gevallen voor een loontijdvak van een maand en zo nodig voor andere loontijdvakken loonbelastingtabellen vast, waarin een of meer positieve of negatieve bestanddelen van het zuivere loon op zodanige wijze zijn verwerkt — al dan niet tot een gemiddeld bedrag — dat nevens het bedrag aan zuiver loon waarin die bestanddelen niet zijn opgenomen, terstond het belastingbedrag is vermeld. Bij het opstellen van deze tabellen brengt Onze Minister de door hem nodig geachte interpolaties en afrondingen aan.

4. Onze Minister kan bepalen dat van de werknemer die kinderaftrek geniet voor meer dan tien kinderen, de belasting niet wordt geheven en dat de belasting van het gedeelte van het zuivere loon dat, tot jaarloon herleid, f 21 000 te boven gaat, een door hem vast te stellen aantal procenten bedraagt. Dat aantal procenten overtreft niet het percentage dat volgens de in het eerste lid bedoelde tabel verschuldigd is van de laatste f 600 van een belastbaar inkomen van f 21 600.

V

In **artikel 21**, vierde lid, wordt „vierde en zesde lid” vervangen door: derde lid.

VI

In **artikel 21a**, eerste lid, eerste volzin, wordt „f 680” vervangen door: f 740. Voorts wordt in de tweede volzin „artikel 19, vierde lid,” vervangen door: artikel 19, derde lid. Tenslotte wordt in deze volzin „de bijzondere tabel” vervangen door: de loonbelastingtabel.

VII

In **artikel 23**, zevende lid, wordt „bijzondere tabellen” vervangen door: loonbelastingtabellen.

VIII

Artikel 28, eerste lid, eerste volzin, wordt vervangen door:

Aftrekbare kosten en persoonlijke verplichtingen blijven buiten aanmerking tot het bedrag dat te dier zake in de van toepassing zijnde loonbelastingtabel is verwerkt. Voor zover de aftrekbare kosten en de persoonlijke verplichtingen dit bedrag vermoedelijk te boven gaan, worden zij, tenzij Onze Minister anders bepaalt, evenals de buitengewone lasten en de aftrekbare giften slechts in aanmerking genomen voor zover bij beschikking is bepaald dat op een vermindering te dier zake aanspraak bestaat.

Toelichting

De onderdelen II en III betreffen de invoering van de nieuwe regeling voor de kostenafrek en behoeven derhalve na de uiteenzetting bij de overeenkomstige wijzigingen in het inkomstenbelastingontwerp geen toelichting meer.

Ter toelichting op de onderdelen IV en volgende moge de ondergetekende erop wijzen, dat invoering voor verreweg de meeste werknemers van een met het loon stijgend bedrag aan aftrekbare kosten en persoonlijke verplichtingen redactionele gevolgen heeft voor de voorschriften omtrent de loonbelastingtabellen (artikel 19) en omtrent het loonbedrag waarop de tabellen moeten worden toegepast (artikelen 16 en 28). Er is geen voldoende grond de f 120 aan aftrekbare kosten en persoonlijke verplichtingen als verschil tussen de inkomstenbelastingtabel en de loonbelastingtabel een bijzondere plaats te geven, die niet zou toekomen aan de 5 pct.-regeling. Het nieuw voorgestelde artikel 19 regelt derhalve in het eerste lid generlei bijzondere aftrek meer en regelt voorts in het derde lid zowel de vaststelling van de loonbelastingtabel waarin een vaste aftrek van f 120 is verwerkt, als die van de andere loonbelastingtabellen waarin, behalve de tot nu toe verwerkte positieve en negatieve bestanddelen van het zuivere loon, ook de 5 pct.-aftrek met het minimum van f 240 tot het maximum van f 600 wordt opgenomen.

Artikel 28 is in aansluiting hierop gewijzigd. Het daarin vervatte voorschrift dat de aftrek ter zake van ingehouden premies A.O.W. enz., die in de tabellen is verwerkt, bij het nemen van een beschikking buiten aanmerking blijven, zal voortaan gelden voor alle in de loonbelastingtabel verwerkte positieve en negatieve bestanddelen van het zuivere loon. Het oude, specifiek op de vaste aftrek ter zake van aftrekbare kosten en persoonlijke verplichtingen gerichte voorschrift van artikel 16, kan dan vervallen. Door de overbrenging van de materiële inhoud van dit voorschrift naar artikel 28, dat deel uitmaakt van het hoofdstuk „Wijze van heffing”, is de uitzondering welke artikel 16 maakte voor de toepassing van de artikelen 17 en 18, overbodig geworden.

De wijzigingen in de artikelen 21, 21a en 23 vloeien uit het vorenstaande voort. Slechts zij nog vermeld dat het thans in artikel 21a ingevoerde bedrag van f 740 het totaal is van het minimum van het vrijgestelde bedrag voor de werkende gehuwde vrouw (f 500) en het voor actieve loontrekkenden geldende minimum voor de aftrekbare kosten en persoonlijke verplichtingen (f 240).

In artikel 28 blijft voorgeschreven dat niet in de tabel verwerkte aftrekken slechts mogen worden toegepast na een daartoe strekkende beschikking van de inspecteur. Het lijkt evenwel wenselijk de mogelijkheid te openen, dat de werkgever de forfaitaire aftrek ter zake van reiskosten, voor zover die uitgaat boven de in de tabel verwerkte algemene aftrek voor de eerste 10 km, zonder beschikking toepast. Te dien einde is de Minister bevoegd verklaard te dezen afwijkende regels te geven.

De ondergetekende staat niet op het standpunt dat door de werkgever verstrekte vergoedingen voor reiskosten tussen woning en werk dienen te worden belast voor zover zij het forfait voor de aftrek overtreffen. Hij meent dat de werkgever een zekere speelruimte moet worden gelaten in het beoordelen van de vraag, welke kostenvergoeding hij aan zijn werknemers wil toekennen. Anderzijds mag het als aftrekbaar erkennen van deze reiskosten er niet toe leiden dat belastingvrijdom wordt genoten voor allerlei betalingen die onder het mom van reiskostenvergoeding worden gedaan, doch in wezen een verhoging van het normale loon inhouden. Ten einde een juist evenwicht tussen deze beide uitersten te kunnen bewaren, stelt de ondergetekende voor de regeling van de aftrekbare kosten aan te vullen met een machtiging tot het stellen van bindende normen, aan de hand waarvan kan worden beoordeeld in hoeverre vergoedingen geacht kunnen worden te strekken tot bestrijding van noodzakelijke kosten.

De Staatssecretaris van Financiën,

VAN DEN BERGE.